

denne Situation vilde jo blive benyttet af Industrien, navnlig af de mindre kloge Hoveder, som straks repræsenteredes af undertegnede, hvortil senere føjedes min Partifælle det ærede Medlem Hr. Fibiger, som nu altsaa er indrubriceret, til Trods for at han er en god Proprietær i Thy, blandt Industriens mindre gode Hoveder, at de nu vilde kræve den aktive Handelspolitik som det eneste saliggørende; det skulde være Middelet. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Pinstrup har at byde, han nævnte ganske vist selv noget i Gaar, han nævnte, idet han sagde, at disse aktive Handelspolitikere vilde sætte Industritolden op, at man snarere skulde nedsætte Tolden, og hans Tanke faldt for saa vidt udmærket i Traad med det Indlæg, der senere paa Aftenen, ganske vist sent, kom frem fra det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, der fremsatte den i Sandhed epokegørende Programudtalelse, at nu skulde vi ind paa en aktiv Handelspolitik, men for at den ikke skulde være alt for aktiv, skulde den føres efter en nedadgaaende Linie. Det vil sige det samme som, at hvis det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen skal gøre en Forretning, købe et Kreatur, der er 600—800 Kr. værd — jeg ved ikke, om der findes saadanne Fantasipriser —, vil han begynde med at byde Køberen et Par Tusind i Haab om, at han gennem nedadgaaende Linie kan komme til et for ham tilfredsstillende Skæringspunkt mellem de to Interesser, som her brydes. Jeg tror, at man i dette Land, hvor Forhandlingsteknikken, Forhandlingstaktikken og Forhandlingsdygtigheden desværre er saa vel udviklet, ogsaa i Landbruget, i denne Sammenhæng ikke skal komme ind paa saa fuldkommen, jeg kunde sige barnlige Synsmaader, medmindre der da bag dette ligger det, som ogsaa kom frem i det ærede Medlem Hr. Pinstrups Udtalelser, at vi nu skulde købe os Fordele eller Velvillie fra Tyskland ved en yderligere Nedsættelse af de smaa og beskedne Toldsatser paa Industrivarer, vi har i Forvejen, eventuelt helt bortkaste dem. Dette er selvfølgelig en Idé, men jeg synes en daarlig Idé, og den svarer lidet til, hvad der, som jeg nævnte før, er Forhandlingsteknik og Forhandlingstaktik. Jeg ved ikke, om f. Eks. det ærede Medlem af Landstinget Hr. Lyngsø, naar han sætter sine Lønaktioner i Gang, begynder med at forlange saa lidt som muligt i Haab om en senere lykkelig Udgang. Naar man saa har givet Afkald paa alt, hvad man har af Toldsatser, har naaet den bare Bund, og dette saa ikke har frugtet, idet der maaske bliver

truet med nye Toldsatser, ved jeg ikke, om Konsekvensen af det ærede Medlem Hr. Pinstrups Politik og Taktik ikke maa være, at vi til sidst maa betale Udlandet kontante Penge til for at faa Lov til at købe deres Produkter — udover Købesummen selvfølgelig.

Mere Vægt lægger jeg paa, hvad det ærede Medlem Hr. Pinstrup fremførte, at vi ved en Bevægelighed i vor Toldpolitik, ved en Kombination af Toldsatser for Opnaaelse af handelspolitiske Resultater ikke maa skade Lande, som aftager store Eksportmasser hos os, og som vi ikke sigter paa, naar vi vil drage i økonomisk Forhandling. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup nævnte her England. Jeg vurderer fuldt ud det Hensyn, men som jeg nævnte før, har dette Land fundet sig ikke blot i den meget stærke Beskatning og Fortoldning af Spiritus o. s. v., som vi har i dette Land, men ogsaa i saa høje og drastiske Toldsatser som netop Silketolden, jeg nævnte før, og stadig væk i Ly af denne store Told tror jeg at kunne sige, at det skal gaa meget haardt til, for at der skal komme Vanskeligheder. Men skulde man føre og etablere en Forhandlingsbasis overfor Tyskland med Traktatforhandlinger for Øje, saa er jeg ikke i Tvivl om, at vi har mange Satser i vor Toldtarif — og jeg kan positivt nævne saadanne, blot vil jeg selvfølgelig ikke gøre det offentligt —, som væsentlig interesserer den ene af Parterne paa den Maade, hvorpaa de skal interessere i denne Forbindelse, uden at genere den anden Part. Jeg tror ikke, der vil være nogen Vanskelighed i saa Henseende, men jeg erkender i øvrigt det fuldkommen berettigede i de Hensyn, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup i saa Henseende fremførte.

Derimod er jeg ikke enig med det ærede Medlem, naar han kom til Resultatet, idet han sagde, at vi havde intet andet at henvise til, end at vi førte Frihandel, og saa maatte vi altsaa haabe, at de andre ogsaa vilde føre Frihandel. Jeg har nævnt før, at disse Forhaabninger er strandet, dem maa vi lægge til Side. Det har ogsaa været aabenbart, at de specielle Anskuelser, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup paa dette Omraade nærer, ikke deles af andre af hans Partifæller; alle de gode Indlæg, der er fremkommet, som jeg nævnte, fra alle Sider indenfor Landbruget under denne Debat, viser, at under Trykket, under Lussingerne udefra, synes det danske Landbrug endelig at vaagne op til at sige stop, og da tror jeg, man er i den Situation, hvor man faktisk kan have Haab om, naar man lader Liden-